

Omdannelsen af Viborg Bispegaard, idet jeg vil takke den høitærede Minister, fordi han har bragt denne Sag frem, og fordi det er lykkedes ham at gennemføre den. Naar jeg omtaler det, er det, fordi jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa en Sag, som jeg for Resten tør antage, at Ministeren kjender. Jeg vil tillade mig at rette en Henvendelse til Ministeren med Hensyn til Biskopperne og de overordnede geistlige Embedsmænd i det Hele taget, og det angaaende den Omstændighed, at de geistlige Embedsmænd, som have Rang, ere saa vidt jeg veed de eneste Embedsmænd, der nu betale Rangstat, idet Rangstaten for Embedsmænd ellers blev ophævet ved Lønningsloven, som imidlertid ikke gjaldt for Geistligheden. For Biskoppernes Bedkommende er dette et ikke ubetydelig Beløb, nemlig 140 Kr. om Aaret; det bliver jo forholdsvis mindre for Stiftsprovster og Provster. Da det fra alle Sider synes at være anerkjendt, at de fleste Biskopper i Landet ere for lavt lønede — det har jo ogsaa Venstre i Folkethinget anerkjendt, da de sidste Bispe lønninger bleve fastsatte, idet de bleve fastsatte rundeligere, end man egentlig havde ventet — forekommer det mig, at der var Grund til at tænke paa, om dette Forhold, ikke kunde forandres; det kan jo kun forandres ved en særlig Lov, men jeg har blot tilladt mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa; jeg tror det fra Biskoppernes Side føles noget som en Forurettelse, at medens andre Embedsmænd ere fritagne for Rangstat, skulle de betale den. — Endelig vil jeg med Hensyn til Uendringsskorslaget om Tilskud til Uddannelse af Vinterlærere, tillade mig, som forhenbærende Præst paa Vestkysten, at gjøre opmærksom paa, at det virkelig er Noget, der trænges til. Det forholder sig saaledes derovre, at der til Hjælpelejerne, Biskolerne, antages Hjælpelelere, de saakaldte Vinterlærere, som ikke have taget nogen Examen paa Seminarierne, men som kun ere eksaminerede af Provsten, og af ham have faaet Erklæring om, at de kunne antages til Vinterlærere. Man er ofte nødt til at gaa meget langt ned i sine Fordringer. Der er Exempler paa, at man har været nødt til at antage Drengene paa 14—15 Aar, og som lige ere blevne konfirmerede, for overhovedet at faae Lærere til Skolerne. Jeg tror derfor, at det vil være særlig vel anvendt Penge at hjælpe disse Vinterlærere til at faae en fyldigere Uddannelse.

Raben: Det er med Hensyn til Uendringsskorslag under Nr. 13 til § 21, at jeg

vil tillade mig at gjøre nogle korte Udtalelser. Det gaar vistnok de fleste af de ærede Medlemmer af det høie Thing ligesom det er gaaet den høitærede Kultusminister, at de ikke kjende særlig meget til Forholdene paa det Sted, hvor den omtalte Kirke skal bygges. Jeg skal derfor tillade mig som lokal kjendt paa denne Egn, da den ikke er langt fra mit Hjem, at supplere med nogle enkelte Smaating de Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til Forholdene derovre. Der er Tale om de 3 Byer Nørre-Bjert, Dreiens og Strandhusene, som skulde benytte den omtalte Kirke. Disse Byer ligge meget langt fra Sogneskirken i Etang. Strandhusene ligge omtrent 1 Mil derfra, Dreiens ligeledes 1 Mil og Nørre-Bjert omtrent $\frac{1}{2}$ Mil fra Sogneskirken. Men der er en anden Ting, som den ærede Ordfører ikke omtalte, og det er den, at naar Kirken skulde bygges i Strandhusene, saa skulde Beboerne af Dreiens By, i Fald de skulde til Strandhusene, kjøre op igjennem Nørre-Bjert og derved faae de jo en Omvei af omtrent 1 Mil at kjøre, for at komme til Kirken ved Strandhusene; thi der er ingen Vei mellem Dreiens og Strandhusene, og der kan saa at sige ingen blive, for det gaar igjennem et meget kuperet Terræn langs med Kolding Fjord. Den skulde anbringes gjennem Skovstrækninger, som gaar over høie Bakker og dybe Kløfter. Naar Beboerne skulde benytte Kirken i Strandhusene, maatte de enten seile eller først kjøre $\frac{1}{2}$ Mil til Nørre-Bjert og saa $\frac{1}{4}$ Mil tilbage til Strandhusene. Derimod ligger Nørre-Bjert saaledes, at der fra Dreiens til Nørre-Bjert kun er $\frac{1}{2}$ Mil og fra Strandhusene, som ligger ved en Bugt af Kolding Fjord ind i Landet, kun $\frac{1}{4}$ Mil op til Nørre-Bjert. Jeg tror altsaa, at der ikke kan være Tale om at henlægge Kirken andre Steder end i Nørre-Bjert. Det forekommer mig ogsaa at være aldeles umuligt at lade det blive staaende som det staar her, thi der er Intet, som hedder „Strandhusene i Nørre-Bjert“. Dette første Ord maa tages ud, og jeg haaber, at det høie Thing vil dele min Mening, at det er aldeles rigtigt. Jeg har modtaget en Skrivelse fra Formanden for Kirkeudvalget i Nørre-Bjert, og deri udtaler han, at Kirkeudvalget aldrig nogensinde har indgivet Andragende om at faae Tilskud til en Kirke, der skulde ligge i Strandhusene. Beboerne i alle tre Byer have været enige om, at Kirken skulde ikke ligge andre Steder end i Nørre-Bjert. Det er som sagt min Mening, at Kirken ikke kan ligge i Strandhusene, og jeg er overbevist om, at hvis der tilstodes Penge til en Kirke i Strandhusene, vilde den ikke blive bygget. Jeg skal tillade mig paa bedste Maade